

13216/224.

6-5-1938.

De Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem.

Gezien het door X te Z, tijdig ingediend beroepschrift tegen zijn aanslag tot navordering van INKOMSTEN BELASTING over 1934/1935;

Gehoord appellant, bijgestaan door Mr. A, Advocaat te Y;

Gehoord den inspecteur der Directe Belastingen te W;

Gelezen de stukken;

Overwegende, dat aan appellant, die oorspronkelijk was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 2500.-, een nadere aanslag naar een zuiver inkomen van f. 6500.- is opgelegd, op grond dat den inspecteur sedert het vaststellen van den aanslag is gebleken, uit de bij een onderzoek door den rijksaccountant verkregen nauwkeurige gegevens van den omzet en de verkoopprijzen, dat de bedrijfswinst ongeveer f. 4000.- meer heeft bedragen dan aangegeven was;

Overwegende, dat appellant hiertegen in het beroepschrift zooals dit nader bij brief van 11 September 1937 van Mr. A voornoemd is aangevuld, in de eerste plaats aanvoert, dat de nadere aanslag werd opgelegd op 12 Mei 1937, toen reeds drie jaren na den aanvang van het belastingjaar waren verstreken, zoodat de aanslag, als in strijd met het bepaalde bij art. 82 der wet op de inkomstenbelasting opgelegd, moet worden vernietigd;

Overwegende hieromtrent, dat de vaststelling van een aanslag in de inkomstenbelasting tot stand komt door de onderteekening van het register door den inspecteur, dat blijkens mededeeling van de inspecteur, vermeld in zijn vertoogschrift de onderteekening van het register waarin de onderhavige aanslag was opgenomen vóór 1 Mei 1937 is geschied, dat de aanslag dus tijdig werd opgelegd;

Overwegende, dat in de tweede plaats wordt aangevoerd, dat geen nieuw feit in den zin der wet aanwezig was, dat immers balans, winst- en verliesrekening bij de aangifte waren overgelegd en de cijfers den inspecteur volkomen bekend waren, dat de navordering gegrond is, niet op het gebleken zijn van de onjuistheid dezer cijfers, maar op een andere berekening nml. naar een bepaald percentage van den omzet, welke berekening de inspecteur ook vóór het opleggen van den aanslag had kunnen maken;

Overwegende, dat de inspecteur hiertegen in het verzoekschrift aanvoert, dat het hem voorkomt, gelet op de zeer vele en onderling een geheel vormende feiten opgenomen in het extract van het accountantsrapport van 29 October 1936, welke feiten bij de vaststelling van den oorspronkelijke aanslagen niet bekend waren, dat hier van een nieuw feit sprake is;

Overwegende, dat de raadsman van appellant, nog heeft aangevoerd, dat alles wat de inspecteur tot motiveering der navorderingsaanslagen aanvoert, hem reeds bij het opleggen der oorspronkelijke aanslagen bekend had behooren te zijn, dat immers reeds eerder een accountantsonderzoek werd ingesteld en bij het tweede onderzoek geen enkel nieuw feit bleek, doch de accountant tot andere conclusies kwam, tot verandering van inzicht dezelfde cijfers betreffende;

Overwegende, dat de inspecteur hiertegen heeft aangevoerd, dat bij het eerste accountantsonderzoek waarvan het rapport nader is overgelegd, alleen de boekhouding is gecontroleerd, waarbij geen reden werd gevonden, daarvan af te wijken, daar er geen onjuistheden in gevonden waren, en het brutowinstpercentage als normaal was te beschouwen, dat echter bij het nadere accountantsonderzoek ingesteld ter controle van de opgaven voor de omzetbelasting is gebleken, dat appellant zeer hoge prijzen aan zijn uitbrengklanten in rekening bracht en uit een berekening gebaseerd op deze verkoopprijzen, waarbij rekening was gehouden met lagere prijzen bij winkerverkoop, was gebleken, dat de omzet belangrijk hooger moest zijn geweest, dan uit de boekhouding bleek, dat het constateeren van de zeer hoge verkoopprijzen, welke grond opleverde voor het vermoeden, dat de ontvangsten te laag waren opgegeven, was een nieuw feit als bedoeld in art. 82 der wet op de Inkomstenbelasting, dat de accountant deze verkoopprijzen ook bij het eerste onderzoek had kunnen kennen, maar daartoe geen aanleiding was, daar het brutowinstpercentage aanvankelijk niet te laag voorkwam;

Overwegende, dat de Raad met den inspecteur van oordeel is, dat het kennismaken door den rijksaccountant bij het onderzoek ingesteld ter controle der opgaven voor de omzetbelasting van de zeer hoge prijzen in rekening gebracht aan de uitbrengklanten, ten deze als een nieuw feit als bedoeld in art. 82 I.B. is aan te merken en niet kan gezegd worden, dat hier sprake is van verandering van inzicht, dat er immers bij het eerste onderzoek geen aanleiding was voor een uitgebreider onderzoek en tot het maken van controleberekeningen; dat eerst het constateeren van de zeer hoge verkoopprijzen, aanleiding was tot het maken van zulk een

berekening waarbij bleek dat de winst hoger moest zijn geweest dan was aangegeven;

Overwegende, dat in de derde plaats wordt aangevoerd, dat de inspecteur niet heeft aangetoond, dat aan de administratie van appellant zoodanige gebreken kleven, dat deze als onjuist, onvolledige of onbetrouwbaar moet worden verworpen, dat de berekening van den inspecteur onjuist is en deze bovendien betreft het jaar 1935, terwijl de navorderingsaanslag betreft het jaar 1933;

Overwegende hieromtrent, dat de boekhouding is gevoerd volgens de enkelvoudige methode, als grondslag waarvoor gehouden werd een kladkasboek, waarin o.a. de dagelijksche winkelontvangsten in één bedrag werden genoteerd, dat, waar de juistheid van de geboekte winkelontvangsten niet is te controleeren, uit een dergelijke boekhouding de winst niet met zekerheid kan worden opgemaakt, ook al zijn er boekhoudkundig geen fouten in aan te wijzen;

dat echter indien een op voldoende vaststaande gegevens gebaseerde berekening, als ten deze door den rijkaccountant en den inspecteur gemaakt, een geheel ander resultaat oplevert, een dergelijke boekhouding kan worden verworpen; dat de Raad, na kennisname der stukken en gehoord partijen en den deskundige B te V, tot de overtuiging is gekomen, dat de inspecteur bij het maken van zijn berekening een goede gewichtsverdeling heeft gevolgd en de berekening steunt op voldoende en juiste gegevens, behalve dat naar het oordeel van den Raad niet voldoende rekening werd gehouden: 1e. met de omstandigheid dat geregeld goedkoop vleesch tegen lage prijzen werd verkocht en overgedaan, hetgeen ook wijst op onvolledige vakbekwaamheid, 2e. met de algemeene gevolgen van onvolledige vakbekwaamheid, 3e. met de omstandigheid dat de inkoopsprijzen van runderen als door appellant geslacht volgens de officieele noteeringen over 1933 iets hoger waren dan in 1935 en de inkoopsprijzen der varkens lager, dat de Raad gelet op deze omstandigheden de winst f. 2.000.- lager berekent en het inkomen mitsdien bepaalt op f. 4500.-;

Overwegende, wat betreft het bezwaar, dat de berekening van de inspecteur gemaakt is over 1935, terwijl de aanslag betreft het jaar 1933, dat in een bedrijf als dat van appellant de verkoopsprizen geen of weinig verandering ondergaan en niet is beweerd, noch gebleken, dat deze prijzen in 1933 lager waren dan in 1935, dat met de wijziging der inkoopsprijzen hierboven reeds rekening werd gehouden, dat niet is gebleken, dat in 1933 minder werd omgezet of zich eenige bijzondere ongunstige omstandigheid heeft voorgedaan, dat dus op grond van bovenvermelde berekening

over 1935 kan worden aangenomen, dat de winst over 1933 minstens het over 1935 berekende bedrag, zooals dit hierboven nader werd gecorrigeerd heeft bedragen;

Stelt den aanlag vast naar een zuiver inkomen van f. 4500;

Aldus vastgesteld in de vergadering van 20 Mei 1938 door de Heeren Mrs.v.d. Grinten, Voorzitter Loopuyt en Rinkel, leden, in tegenwoordigheid van Mr. Roes, Secretaris.

De Voorzitter:

w.g. v.d. Grinten.

Voor eensluidend afschrift:

De Secretaris v.d. R.v.B.

voor de Dir.Bel. te Arnhem

Secretaris:

Afschrift verzonden

21 Mei 1938

w.g. Roes.